

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobkyně: **JUDr. R. V.**
bytem J. 200/17, B.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2018, č.j. KUJI 4222/2018, sp. zn. OUP 387/2017 Cí-2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Uložená pokuta se snižuje na 25 000 Kč.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2018, č.j. KUJI 4222/2018, sp. zn. OUP 387/2017 Cí-2, kterým byla snížena pokuta z 50 000 Kč na 40 000 Kč, která byla uložena žalobkyni prvostupňovým rozhodnutím Městského úřadu Bystřice nad Pernštejnem ze dne 22.9.2017, č.j. BYS 14873/2017, sp. zn. SBYS/18644/2016OÚP/Bi, a ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Žalobkyně byla shledána vinnou z přestupku dle § 179 odst. 3 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), neboť neodstranila stavbu mobilního domu na pozemku parcely č. x v katastrálním území x a neuvedla pozemek pod stavbou do předešlého stavu ve stanovené lhůtě dvou měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí Městského úřadu Bystřice nad Pernštejnem ze dne 12.5.2016, č.j. BYS 7647/2016.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně spatřuje nezákonnost napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí v tom, že písemnosti nebyly doručovány zmocněnci žalobkyně. K tomu žalobkyně navrhuje provést důkaz výsledkem zmocnění, MUDr. K. R. Žalobkyně dále uvádí, že přestože má zmocněnec zřízenou datovou schránku, nebylo mu do ní doručeno prvostupňové rozhodnutí a nemohlo tak nabýt právní moci. Napadené rozhodnutí je podle žalobkyně nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nevypořádal s argumentací žalobkyně, podle které posledních 12 měsíců před spácháním přestupku nebyla trestána, což mělo být zohledněno jako polehčující okolnost.
3. Žalovaný podle žalobkyně pochybil také tím, že skutek posuzoval podle již zrušeného zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ačkoli měl postupovat podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „nový přestupkový zákon“), jak vyplývá z § 112 odst. 1 nového přestupkového zákona. Nadto žalovaný nezkoumal, zda by aplikace dotčených ustanovení nového přestupkového zákona nebyla pro žalobkyni příznivější.
4. Žalobkyně dále namítá, že jestliže prvostupňový správní orgán za přítěžující okolnost považoval právnické vzdělání žalobkyně, porušil tím čl. 1 a čl. 3 Listiny základních práv a svobod i § 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).
5. Žalobkyně tedy z uvedených důvodů navrhuje napadené a jemu předcházející rozhodnutí zrušit; na tomto procesním postoji setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem, a to i na jednání, které ve věci proběhlo.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

6. Podle žalovaného pramenilo pochybení při doručování z existence dvou verzí plných mocí založených ve správním spisu. Odvolání žalobkyně ze dne 8.11.2017 bylo posouzeno jako včas podané a postupem žalovaného tak nedošlo k zásahu do práv žalobkyně. Žalovaný dále uvedl, že prvostupňový orgán doručil své rozhodnutí také zástupci žalobkyně, kterému doručoval poštou na adresu pro doručování a nikoli do datové schránky. Podle žalovaného byl takový postup prvostupňového orgánu správný, protože přílohou prvostupňového rozhodnutí byla poštovní poukázka na zaplacení pokuty.

7. Žalovaný navrhuje, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta, a na tomto procesním postoji také setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Zdejší soud přezkoumával napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je nedůvodná.
10. Žalobkyně spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí v postupu prvostupňového správního orgánu, který nedoručoval prvostupňové rozhodnutí prostřednictvím datové schránky zmocněnce.
11. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně předložila prvostupňovému správnímu orgánu plnou moc ze dne 21.12.2015, kterou zmocnila MUDr. K. R. k tomu, aby žalobkyni zastupoval ve všech věcech vedených u Městského úřadu Bystřice nad Pernštejnem, odboru územního plánování a stavebního řádu, a dalších správních orgánů a soudních orgánů v souvislosti s předmětnými řízeními. Podle této plné moci je MUDr. K. R. oprávněn za žalobkyni vykonávat všechny úkony se zastupováním související, zejména přijímat doručované písemnosti, podepisovat a podávat veškeré návrhy, žádosti a přihlášky, jakož i brát je zpět, vymáhat a vzdávat se nároků, odpovídat na uplatňované nároky atd., a podávat, brát zpět a vzdávat se opravných prostředků.
12. Podle obsahu se jedná o plnou moc k zastupování žalobkyně pro neurčitý počet řízení s dostatečně specifikovaným předmětem (věci vedené u Městského úřadu Bystřice nad Pernštejnem, odboru územního plánování a stavebního řádu) dle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu (tzv. prezidiální plná moc). Podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu musí být podpis na plné moci úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu. Jak je patrné z e-mailu úřední osoby prvostupňového správního orgánu ze dne 4.7.2017, vlivem pochybení pracovníka prvostupňového orgánu byla do správního spisu vložena pouze první strana plné moci, zatímco druhá strana plné moci, na které bylo prohlášení o pravosti podpisu, byla do správního spisu vložena dodatečně. Zákonné podmínky pro udělení plné moci dle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu tedy byly splněny. Počínaje oznámením ze dne 9.3.2017, č.j. BYS 3739/2017, prvostupňový správní orgán chybně doručoval písemnosti přímo žalobkyni namísto toho, aby komunikoval s jejím zmocněncem.
13. Z listin žurnalizovaných ve správním spisu je však zřejmé, že žalobkyně s prvostupňovým správním orgánem komunikovala - například v souvislosti s omluvami z nařízených jednání - a je tak patrné, že písemnosti vyhotovené prvostupňovým správním orgánem byly žalobkyni doručeny a žalobkyně se s jejich obsahem seznámila a uplatňovala svá procesní práva. Nadto v podnětu ze dne 24.3.2017 žalobkyně poukázala na pochybení prvostupňového správního orgánu v tom, že nedoručoval písemností jí, nýbrž jejímu zmocněnci. K jednání nařízenému na 15.9.2017 udělila plnou moc dle § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu (pro konkrétní úkon či skupinu úkonů) zmocněnci, který ji na tomto

jednání zastupoval. Je tedy zřejmé, že byť prvostupňový správní pochybil, pokud nekomunikoval se zmocněncem žalobkyně v souladu se založenou prezidiální plnou mocí, žalobkyně byla s obsahem chybně doručovaných písemností včas seznámena. I přes toto pochybení prvostupňového správního orgánu tak není zřejmé, jakým způsobem mělo být negativně zasaženo do práv žalobkyně, neboť žalobkyně v průběhu celého správního řízení s prvostupňovým správním orgánem komunikovala a s obsahem zasílané korespondence byla seznámena. Postup prvostupňového správního orgánu před vydáním prvostupňového rozhodnutí tak nezakládá podstatnou vadu řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.r.s.

14. Zdejší soud tedy dává za pravdu žalobkyni v tom, že žalobkyně udělila plnou moc zmocněnci MUDr. R. a prvostupňové rozhodnutí mu mělo být doručováno do datové schránky.
15. Má-li fyzická osoba zřízenou datovou schránku, pak v souladu s § 19 odst. 1 správního řádu měl prvostupňový správní orgán doručovat písemnosti - tedy i prvostupňové rozhodnutí do datové schránky zmocněnce, a to bez ohledu na to, že prvostupňový orgán zároveň posílal zástupci žalobkyně poštovní poukázku k zaplacení pokuty. Podle doručenek žurnalizovaných ve správním spisu bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb žalobkyni i jejímu zmocněnci; k doručení pak došlo fikcí dne 9.10.2017 a lhůta pro podání odvolání by uplynula (bylo-li by zástupci žalobkyně doručeno rozhodnutí řádně a v souladu se zákonem) dne 24.10.2017. Prvostupňový orgán poté zaslal (dne 25.10.2017) rozhodnutí přímo žalobkyni.
16. Správním spisem prochází odvolání ze dne 7.11.2017, které bylo elektronicky podepsáno zmocněncem žalobkyně a ke kterému byla přiložena plná moc žalobkyně ze dne 7.11.2017 pro MUDr. K. R. Žalovaný odvolání posoudil jako včas podané. Pochybení prvostupňového správního orgánu při doručování prvostupňového rozhodnutí tedy ve svém důsledku nevedlo k omezení práva žalobkyně brojit proti tomuto rozhodnutí řádným opravným prostředkem a nemělo vliv ani na zákonnost rozhodnutí žalovaného. Žaloba je tedy v této části nedůvodná.
17. Podle žalobkyně se měl žalovaný zabývat také otázkou existence příznivější právní úpravy podle nového přestupkového zákona; ten nabyl účinnosti dne 1.7.2017.
18. Správním spisem prochází pravomocné rozhodnutí Městského úřadu Bystřice nad Pernštejnem ze dne 12.5.2016, č.j. BYS 7647/2016, sp. zn. OÚP/9257/2015Bi, kterým bylo žalobkyni podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařízeno odstranit stavbu mobilního domu o půdorysných rozměrech 3,075 x 11,040 metrů na pozemku parcely č. x v katastrálním území x a uvést pozemek pod stavbou do předešlého stavu. Prvostupňové rozhodnutí, jímž bylo nařízeno odstranit stavbu mobilního domu, bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 18.8.2016, č.j. KUJI 61399/2016, sp. zn. OUP 234/2016 Kov-2, a toto rozhodnutí obstálo také před zdejším soudem (rozsudek zdejšího soudu ze dne 11.10.2018, č.j. 62 A 174/2016-87). V nyní posuzované věci tedy není sporu o tom, že na žalobkyni dopadala povinnost odstranit stavbu podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Z protokolů prvostupňového správního orgánu ze dne 1.11.2016, č.j. BYS 18432/2016, a ze dne 9.3.2017, č.j. BYS 3966/2017, vyplývá, že žalobkyně nepostupovala v souladu

s rozhodnutím o nařízení odstranění stavby a stavbu ve stanovené lhůtě dvou měsíců neodstranila; tuto skutečnost ostatně žalobkyně v žalobě ani nerozporuje.

19. Pokuta tedy byla žalobkyni uložena za spáchání přestupku podle § 179 odst. 3 písm. d) stavebního zákona, podle něhož se fyzická osoba jako vlastník stavby dopustí přestupku tím, že neodstraní stavbu ve lhůtě stanové v rozhodnutí podle § 129 tohoto zákona.
20. Z výše uvedeného plyne, že právní úprava přestupku spočívajícího v neodstranění stavby dle rozhodnutí stavebního úřadu byla zakotvena ve stavebním zákoně. V souvislosti s nabytím účinnosti nového přestupkového zákona došlo pouze k systematické změně posuzovaného přestupku. Nově byl přestupek "neodstranění stavby" upraven v § 179 odst. 1 stavebního zákona, zatímco před 1.7.2017 byl tento přestupek upraven v odst. 3 tohoto ustanovení.

Ve vztahu

k hmotněprávní úpravě přestupku dle stavebního zákona tedy ani k žádné změně v souvislosti s novým přestupkovým zákonem nedošlo. Také rozpětí sankce zákonem stanovené do výše 200 000 Kč zůstalo nezměněno.
21. Ani ve vztahu k zániku odpovědnosti za přestupek nový přestupkový zákon neobsahuje ustanovení, které by bylo pro žalobkyni příznivější a bylo by možné ho aplikovat v nyní posuzované věci. Přestože žalovaný explicitně nezkoumal otázku existence příznivější hmotněprávní úpravy, resp. výslovně neuvedl, že nová právní úprava není pro žalobkyni příznivější, nezpůsobuje to nepřezkoumatelnost či nezákonnost napadeného rozhodnutí.
22. Namítá-li dále žalobkyně, že měl žalovaný postupovat podle nového přestupkového zákona a nikoli podle již neúčinného přestupkového zákona, nemůže jí ani v tom dát zdejší soud za pravdu.
23. Podle § 112 odst. 1 nového přestupkového zákona se odpovědnost za přestupky posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Podle § 112 odst. 4 nového přestupkového zákona se zahájená řízení o přestupku, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních zákonů.
24. Oznámení o zahájení správního řízení bylo zmocněnci žalobkyně prostřednictvím datové schránky doručeno dne 9.11.2016. Správní řízení tedy bylo zahájeno v době účinnosti původního přestupkového zákona a žalovaný i prvostupňový správní orgán nepochybili, jestliže postupovali podle již zrušeného přestupkového zákona.
25. Žalobkyně dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný nevypořádal námitku žalobkyně o její "bezúhonnosti" v posledních 12 měsících. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný uloženou pokutu snížil. Podle žalovaného nebylo možné k pokutám uloženým za jiné přestupky dle stavebního zákona přihlížet jako k přítěžující okolnosti a uvedl: „...pokud je ale OÚPSŘ KrÚ známo, tak JUDr. R. V. dosud nebylo vydáno jiné pravomocné rozhodnutí o projednání přestupku podle § 179 odst. 3 písm. d/ stavebního zákona...“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je tedy patrné, že žalovaný si byl vědom skutečnosti, že žalobkyni (nejen) posledních 12 měsíců nebyla uložena pokuta za přestupek dle stavebního zákona. Žalovaný výslovně uvedl, že pokuty uložené za jiné přestupky dle stavebního zákona nelze v nyní

- posuzované věci hodnotit jako přitěžující okolnost. Jestliže žalovaný zároveň neuvedl, že "bezúhonnost" žalobkyně hodnotí jako polehčující okolnost, pak je z kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí zjevné, že absenci potrestání žalobkyně v posledních 12 měsících nepovažuje za polehčující okolnost, s čímž se zdejší soud ztotožňuje. Napadené rozhodnutí tak z žalobkyní namítaného důvodu nepřezkoumatelné není.
26. Dosud uvedené vedlo zdejší soud k zamítnutí žaloby jako nedůvodné podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
27. Nezákonost a nepřiměřenost uložené pokuty spatřuje žalobkyně také v tom, že jako přitěžující okolnost bylo zohledněno právnické vzdělání žalobkyně, a v souvislosti s nepřiměřeností uložené pokuty poukázala u jednání zdejšího soudu i na to, že předmětná stavba je v současnosti již zlegalizována coby objekt zařízení staveniště, o což žalobkyně usiluje od samého počátku. Uložená pokuta tak není podle žalobkyně přiměřená, a proto žalobkyně navrhla, aby ji zdejší soud snížil na 25 000 Kč.
28. Jak vyplývá z § 78 odst. 2 s.ř.s., rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě. Smyslem a účelem modrace není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 19.4.2012, č.j. 7 As 22/2012-23, č. 2672/2012 Sb. NSS). Návrh na modraci může být uplatněn i po uplynutí lhůty k podání žaloby, vychází-li ze žalobního bodu vzneseného v této lhůtě (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.11.2005, č.j. 1 As 30/2004-82).
29. Žalobkyni byla prvostupňovým rozhodnutím uložena pokuta ve výši 50 000 Kč (přičemž zákon umožňuje za uvedené protiprávní jednání uložit pokutu až do výše 200 000 Kč), snížená poté napadeným rozhodnutím na 40 000 Kč z toho důvodu, že žalobkyni bylo nesprávně coby přitěžující okolnost přičteno 10 000 Kč za opakované porušování právních předpisů.
30. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí plyne, že na základě své správní praxe, pokud jde o pokuty za totožné přestupky ukládané fyzickým osobám, prvostupňový orgán vycházel ze základní sazby pokuty ve výši 25 000 Kč. Poté prvostupňový orgán coby první z přitěžujících okolností ovlivňujících výši sankce hodnotil skutečnost, že žalobkyně svým protiprávním jednáním zcela vědomě nedodržuje zákony a jiné právní předpisy, ztěžuje plnění úkolů státní správy, její zaviněné jednání porušuje, ohrožuje zájem společnosti, veřejný zájem. Stavba stojí na pozemku v rozporu s územně plánovací dokumentací, na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje. Žalobkyně svým jednáním nadále porušuje stavební zákon a neprojevila žádnou vůli stavbu z daného území odstranit. S ohledem na přitěžující okolnost správní orgán zvýšil sazbu za přestupek ze základní jím určené sazby o 10 000 Kč na 35 000 Kč. Prvostupňový orgán dále jako přitěžující okolnost

hodnotil rovněž skutečnost, že žalobkyně je osoba s právnickým vzděláním, a tudíž lze v jejím případě předpokládat, že je osobou, která má větší přehled v zákonech a předpisech, než jiná osoba bez právního vzdělání. Podle názoru prvostupňového orgánu by taková osoba neměla vědomě porušovat zákona a jiné předpisy, tato úvaha vedla prvostupňový orgán k navýšení uložené pokuty o 5 000 Kč. V napadeném rozhodnutí k tomu žalovaný uvedl, že pokud jde mimo jiné o přitěžující okolnost, že žalobkyně, coby osoba s právnickým vzděláním, od které se takové jednání neočekává, vědomě porušovala zákony, tak to žalovaný nemá důvod zpochybnit.

31. S ohledem na argumenty svědčící podle žalobkyně pro snížení pokuty dokazoval zdejší soud kopií rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 3.12.2019, sp. zn. SBYS/1355/2019OÚP/Bi, č.j. BYS 21379/2019, kterým prvostupňový orgán schválil na základě žádosti žalobkyně ze dne 28.1.2019 stavební záměr na stavbu „Rodinný dům pro bydlení“ mimo jiné na pozemku parc. č. x v k.ú. x s tím, že pokud jde o stavbu mobildomu, kterou měla žalobkyně původně odstranit, ta má nyní dle tohoto rozhodnutí sloužit coby zařízení staveniště.
32. Podle zdejšího soudu je zřejmé, že výše pokuty 40 000 Kč byla určena na základě základní sazby pokuty za uvedený přestupek stanovené prvostupňovým orgánem na 25 000 Kč a na základě uvážení o přitěžujících okolnostech v souhrnu spočívajících ve vědomém porušování právních předpisů a ohrožení veřejného zájmu žalobkyní tím, že její stavba stojí na pozemku v rozporu s územně plánovací dokumentací tam, kde to zvláštní právní předpis zakazuje. Pokud však prvostupňový orgán poté na pozemku parc. č. x v k.ú. x povolil žalobkyni stavbu rodinného domu a stavbu mobildomu žalobkyně v souvislosti s tím de facto zlegalizoval, tak tato okolnost nesvědčí podle zdejšího soudu o spravedlnosti uložené pokuty; naopak z ní činí pokutu v míře odpovídající uvážení o přitěžujících okolnostech zjevně nepřiměřenou a nespravedlivou. Pokud výše pokuty odrážela nejen naplnění všech znaků předmětného přestupku, nýbrž se opírala i o hodnocení subjektivní stránky protiprávního jednání žalobkyně, které bylo ohodnoceno v rámci přitěžujících okolností v souhrnu částkou 15 000 Kč, tak přesvědčivost a správnost hodnocení subjektivní stránky protiprávního jednání žalobkyně, a tím i přiměřenost uložené pokuty, se ve světle dalšího postupu prvostupňového orgánu zcela zrelativizovala. Zdejší soud proto podle § 78 odst. 2 s.ř.s. přistoupil k navrhované moderaci a pokutu snížil na prvostupňovým orgánem stanovenou základní sazbu, tedy na 25 000 Kč; takto vyjádřená představa zdejšího soudu o spravedlnosti uložené pokuty ostatně odpovídá i představě žalobkyně vyjádřené v konečném návrhu u jednání zdejšího soudu.

V. Náklady řízení

33. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Zatímco žalovaný byl úspěšným v otázce hmotněprávního posouzení věci, tedy v otázce „viny“, žalobkyně byla úspěšná v otázce postupu žalovaného při ukládání pokuty, tedy v otázce „trestu“. Z pohledu výsledku projednávání věci jsou tedy žalobkyně i žalovaný úspěšnými částečně, zdejší soud považuje jejich částečný úspěch za srovnatelný – vzájemně rovnocenný. Proto rozhodl, že žalobkyni ani žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. března 2020

David Raus v.r.
předseda senátu